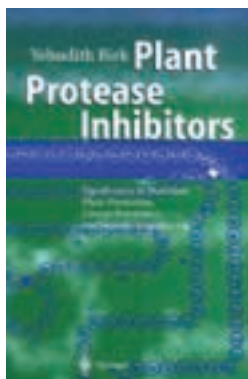

Yehudith Birk

Plant Protease Inhibitors

מעכבי פרוטאזות נפוצים בעולם הצומח ונבדלים בספציפיות שלהם כלפי מגוון של אנזימים פרוטאולטיים. הספר עוסק בבידוד מעכבי פרוטאזות, במבנה, באפיון, בסיתתה, במשמעות התזונתית ובמנגוני הפעולה שלהם. הוא מתמקד בפעילותם המעכבת על חרקים ומזיקים אחרים, באינדוקציה ובאינטרודוקציה של המעכבים לצמחים כאמצעי הגנה, ובסיכונים לחרקים ידיותיים. מובאים נתונים על הפעילות האנטי-סרטנית של המעכבים ברמת התא, רמת הרקמה, רמת האיבר והאורגניזם השלם.

Y. Birk, *Plant Protease Inhibitors: Significance in Nutrition, Plant Protection, Cancer Prevention and Genetic Engineering*, Springer Verlag Berlin Heidelberg New York, 2003

S. N. Eisenstadt, *La civiltà giapponese*, Edizioni Seam, Italy, 2003

A. Grossman, *Pious and Rebellious: Jewish Women in Medieval Europe*, Brandeis University Press, Hanover and London, 2004

D. Handelman, D. Shulman, *Siva in the Forest of Pines: An Essay on Sorcery and Self-knowledge*, Oxford University Press, Delhi, 2004

B. Isaac, *The Invention of Racism in Classical Antiquity*, Princeton University Press, 2004

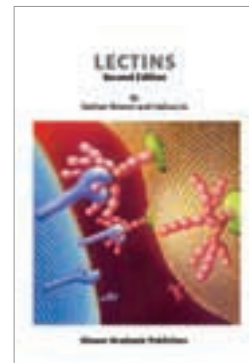
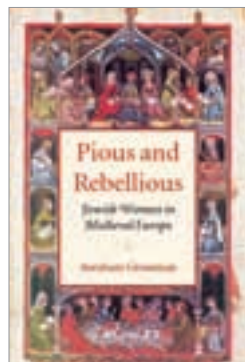
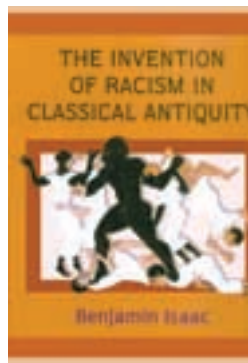
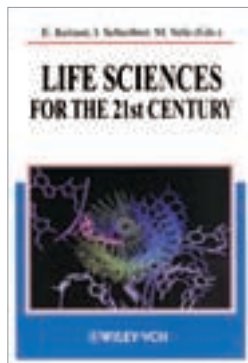
N. Sharon and Halina Lis, *Lectins*, Kluwer Academic Publishers, Dodrecht, 2003

E. Keinan, I. Schechter, M. Sela (editors), *Life Sciences for the 21-st Century*, Wiley-VCH, 2004

א' גרוסמן וי' קפלן (עורכים), השלטון העצמי היהודי לדורותיו, כרך שני: ימי הביניים והעת החדשה, מרכז זלמן שזר, 2004

מ' הרן, האסופה המקראית: תהליכי הגיבוש עד סוף ימי בית שני ושינויי הצורה עד מוצאי ימי הביניים, ב, מוסד ביאליק וי"ל מאגנס, תשס"ד.

ד' פרידמן ונ' כהן, דיני חוזים, ג, 2004.

רשימת חברי האקדמיה

החטיבה למדעי הטבע	החטיבה למדעי הרוח
יעקב זיו, נשיא האקדמיה	חיים תדמור, סגן נשיא האקדמיה
דן שכטמן, יו"ר החטיבה	בנימין ז' קדר, יו"ר החטיבה
שמואל אגמון	ישראל אומן
יקיר אהרונוב	בנימין איזק
נוגה אלון	שמואל נ' אייזנשטדט
רות ארנון	יצחק אנגלרד
יהודית בירק	יהודה באואר
צבי בן־אברהם	חיים בינארט
יעקב בקנשטיין	מלאכי בית־אריה
יורם גרונר	יהושע בלאו
עמירם גריןולד	זאב בן־חיים
אריה דבורצקי	אהרון ברק
ישראל דוסטובסקי	גדעון גולדנברג
חיים הררי	אברהם גרוסמן
אברהם הרשקו	הלל דלסקי
מאיר וילצ'יק	אלחנן הלפמן
משה זכאי	דון הנדלמן
אורי זליגסון	מנחם הרן
ליאו זקס	ישראל ייבין
אילן חת	מנחם יערי
עדה יונת	רות נבו
יהושע ירטנר	דוד נבון
אברהם כוגן	יוסף נוה
רפאל לוי	עזרא פליישר
אלכסנדר לויצקי	דניאל פרידמן
יורם לינדנשטראוס	יוחנן פרידמן
צבי ליפקין	מרדכי עקיבא פרידמן
רפאל משולם	יורם צפירי
יובל נאמן	איתן קולברג
חיים סידר	מיכאל קונפיו
מיכאל סלע	מאיר קיסטר
הלל פורסטנברג	אריאל רובינשטיין
איליה פיאטצקי־שפירו	דוד שולמן
מיכאל פלדמן	גרשון שקד
אמיר פנואלי	שאול שקד
דב פרומן	אריאל ששה־הלוי
אפרים קציר	
מיכאל רבין	
יחזקאל שטיין	
יצחק שטיינברג	
שמואל שטריקמן	
שהרן שלח	
עדי שמיר	
נתן שרון	
זאב תדמור	
יגאל תלמי	

מנחם הרן

האסופה המקראית

גיבוש האסופה המקראית כקאנון, כלומר, ככתבי הקודש, של עדת מאמינים, שהגישה אל הכתוב בהם נתונה לכל אדם, היה תופעה ראשונה ומיוחדת במינה בתולדות הדתות. אחרי כן חזרה התופעה ונשנתה בצורות, ושוב באסלאם.

במחקר המודרני שלטת ההנחה שיש הקבלה גמורה בין התהליכים שהעמידו את המקרא מכאן ואת הברית החדשה מכאן, ושכל התופעות הגלויות בתהליך השני מוכרחות להיות מובלעות בתהליך שקדם לו ונתקיים בישראל. עמדתו של הרן היא שאף על פי שהתוצאות דומות, שונים זה מזה התהליכים שהביאו ליצירתם של קאנונים בכל אחת משלוש הדתות המונותאיסטיות, כלומר התוצאות הדומות נתקבלו בדרכים שונות זו מזו.

בחלקו הראשון של המחקר [ראה אור בהדפסה שנייה] הרן מציג את עיקרי שיטתו בהסברת תהליך הקאנוניזציה של המקרא. אגב כך הוא דן בכמה סוגיות ובהן: אופיו המיוחד ודרך חיבורו של ספר דניאל; מעמדו של ספר בן סירא; ההלכה 'כתבי הקודש' מטמאים את הידיים', המושג 'רוח הקודש' ומה בינו לבין נבואה ו'בת קול'. מחקר זה הוא בין־תחומי: כל תחומי הלימוד ושיטות החקירה נצטרפו בו כדי להסביר את מהותה של האסופה המקראית ואת הדרך שניטלתה בה במהלך הדורות, מתחילת היעשותה עד שהוטבע בה חותמה הסופי.

בחלקו השני של המחקר נידון השלב הראשון של הקאנוניזציה של המקרא בהתגלמותה ההיסטורית. ראשיתה האידיאית נעוצה בהופעת המקור הדבטרונומי (ס"ד), המקיף את רובו של ספר דברים והונח ביסוד הרפורמה הפולחנית של המלך יאשיהו בשנת 621 לפנה"ס. אלא שבאותה שעה עדיין היה הקאנון בגדר אידאה בלבד ולא גיבוש ספרותי. סמכותו המופלגת של ס"ד נשענה על האמונה שמקור זה קשור בברית מיוחדת שכרת ה' לישראל בארץ מואב כארבעים שנה לאחר מעמד הר חורב. בהשפעתו של מקור זה ורק לאחר חורבן ירושלים נולדה האסכולה הדבטרונומיסטית. פרייה הספרותי של זו הוא החיבור המקיף את ספרי יהושע־שופטים־שמואל־מלכים ובראשו 'ספר התורה', שקובצו בו המגילות והקטעים הדבטרונומיים. זה היה גיבוש קאנוני ראשון ביהדות, ומלכתחילה הייתה התורה חלק ממנו, חלק עיקרי. לאחר מכן צורפו לתורה מקורות קדומים אף יותר מס"ד, ועל החיבור הדבטרונומיסטי נוספו ספרים, אבל החיץ בין התורה לספרים שלאחריה לא אז ממקומו. בספר נבחנות בעיות יסוד הקשורות בעניין זה, כגון גבולות זמנו של החוג הדבטרונומי שפעל מאחורי ס"ד; ברית במזרח הקדמון ובישראל כטקס פורמלי המצטייר ברקע ס"ד; מקורותיו של החיבור הדבטרונומיסטי, עריכתו ומטרותיו.

